

Додаток № 1

СЦЕНАРІЙ

«ХТО ВМІЄ ВІНОЧОК ВИТИ – ТОЙ ВМІЄ ЖИТТЯ ЛЮБИТИ»

(розробка Бездольної Л. І., головного бібліографа)

Форма заходу: фольклорні посиденьки зі слайд-шоу.

Мета: Пробуджувати інтерес до історії свого народу; збагачувати знання студентів про чудодійні обереги нашого життя – квіти; розширювати та узагальнювати знання студентів про усну творчість; здійснювати національно-патріотичне та естетичне виховання.

Дійові особи: (Працівники абонементу № 2, члени студентського творчого колективу «Сузір'я», а саме фольклорно-етнографічного колективу «Оберіг»)

Обладнання: різні квіти для плетіння вінка, кольорові стрічки, національне вбрання, комп'ютер.

Гол. бібліограф: Доброго дня! Колись, дуже давно, коли наші прабабусі і прадідусі були молодими, юними дівчатами і юнаками, коли не було ні телевізора, ні комп'ютера, ні будинку культури, ні телевізора, ні бару, ні дискотеки парубки та дівчата збиралися в добрій господині та щирого господаря на посиденьки. Вони вишивали рушники, плели вінки, жартували, співали і, звичайно танцювали. Тож рада всіх Вас вітати на наших фольклорних посиденьках. У квітні місяці на нас чекає участь у Всеукраїнському фестивалі «Софіївські зорі» художньої творчості серед колективів аграрних вищих навчальних закладів. Цього року стартує народний жанр. Тож, ми і поговоримо про український вінок, який є невід'ємною частиною українського національного вбрання (Слайд). В народі кажуть:

Хто вмiє вiночки вити –

Той вмiє життjа любити.

Який вiнок – такий голосок.

У цьому дворку, як у вiнку.

Я запрошую Вас, ознайомитися з чарівною наукою – плетіння вінка, де кожна рослина, кожна квітка, кожна стрічка – оберіг. Сплетений своїми руками вінок, кожна з Вас, одягне його під час виступу на фестивалі «Софіївські зорі». Тож вкладіть в нього свою душу і ваш вінок не буде неповторний, не

схожий на чийсь інший. Це своєрідний витвір мистецтва, начебто книга душі кожної з Вас. А зараз ми з вами підготуємо стрічки до ваших вінків і матимемо час поговорити про різноманітність вінків.

(Дівчата виміряють і відрізають потрібну довжину стрічок і ведуть розмову).

Гол. бібліограф : Як Ви гадаєте, взявши вінок дівчини в руки, він може розповісти про її думки, стан її душі.

Дівчина 1-ша: Звичайно ,та людина, яка хоча б трішки знає символіку квітів, рослин, стрічок, може дізнатися, що коїлося на серці у дівчини під час плетіння вінка. Мовою символів, якими були квіти вінка, виражали свої почуття, стан душі, події, що відбувалися в житті, надію, свої прагнення.

Дівчина 2-га: А я читала ,що в Україні вінки мали сонячну символіку. Дівчина у вінку асоціюється з сонцем, котре сходить.

Гол. бібліограф: Дійсно, дівчата, купальські та обжинкові вінки також були символами сонця, що пов'язано з ідеєю плодючості і добра. **Жнивварський вінок** (Слайд) виготовлявся із колосків жита, вівса, ячменю й одягали на голову дівчині, яка дарувала господарям перший сніп – «Зажон», що його зберігали в господі й використовували в обрядах весілля та хрестин. На свято Купала дівчата кидали вінки у річку (Слайд), щоб дізнатися про свою долю, свого судженого. Вінки із стрічками протягом століть використовувалися під час весілля (Слайд).

Дівчина 5-та: Так, дівчата, у нашому віці серед розмаїтості вінків особливе місце належить **вінку кохання** (Слайд). Право виплітати його мали дівчата віком від 13 років і до заміжжя. Основу такого вінка складають ромашки – символ юності, доброти і ніжності. Поміж ромашками вплітають цвіт яблуні і вишні. Над чолом – квітуче гроно калини. Поміж квітами вплітають вусики хмелю – гнучкості та розуму (Слайд) .

Дівчина 3-тя: А я Вам розповім про **вінок надії** (Слайд). Ви, дівчата, чули про такий?

Дівчина 4-та: Чули, та нагадай нам які були квіти у цьому вінку.

Дівчина 2-га: В'язали вінок з волошок і польового маку (Слайд). Волошка – символ простоти і ніжності, мак вселяє надію. Його виплітали дівчата, яким не пощастило у коханні, або для того, щоб освідчитися в ньому нерішучому парубкові. Вва-

жали, що любов прийде сама, коли такий вінок дівчина власноруч одягне своєму обранцеві.

Дівчина 1-ша: Я хочу Вам розповісти про **вінок розлуки** (Слайд) і хочеться, дівчата, щоб жодна з нас його ніколи не виплітала. Дарувала такий вінок дівчина парубкові у такому випадку, коли в них не складалася доля. Наприклад, ходив хлопець до дівчини, а потім пішов до іншої. Покинута дівчина виплітала вінок з первоцвіту та вересу (Слайд) Перша квітка (Слайд) – символ кохання, що минає, друга (Слайд) – самотності і безнадії, що наступає... Про значення такого вінка колись знали усі парубки. В іншій ситуації, коли причиною розлуки стає дівчина, вона дарувала парубкові вінок з вербових китиць, барвінку і айстр. Верба – символ правдивості, айстри – суму. Барвінок у поєднанні з айстрами означає німе благання : «Вибач, але я покохала іншого».

Гол. бібліограф: Дорогі, дівчата, я бажаю Вам взаємного кохання і не знати печалі та випробувань долі від нерозділеного кохання. Я розповім Вам зараз про вінок, про який ви, напевно, не чули ніколи. Поміж видами дівочих вінків, про які ми зараз тут говорили, є один, який рідко яка дівчина виплітає за свого життя. Це **чернечий вінок**. Цей вінок виплітає дівчина, яка вирішила присвятити себе служінню Богу, тобто готується чернечого постригу. Виплітає вона його з білих лілей.

Колись давно у черниці йшло чимало люду, бо сплюндрована Україна була багатою хіба що на дітей - сиріт. Коли яка з дівчат зголосилася до черниць, то ввечері, перед її відходом, до хати збиралися дівчата. Кожна несла з собою білі лілеї – символ чистоти. Дівчина – господиня у квітковому вінку і вишитому строю стрічала гостей. Відбувався обряд прощання Господньої нареченої з дівочтвом. Останні світські пісні, останній танець... Тоді приходили старші жінки з родини і перевдягали дівчину у довгу темну сукню. Дівчата знімали віночок з дівчини і викладали на голову вінок із білих лілій. На сході сонця дівчина у вінку у супроводі подруг прощалася з селом, низько кланяючись кожній хаті, кожному зустрічному і йшла до монастиря. Тут її зустрічали черниці. Ставши на коліна, дівчина складала обітницю служіння Господові, скидала вінок, цілувала його і передавала найкращій подрузі. Черниці натомість пов'язували дівчину наміткою послушниці. Бачу, дівчата, що Ви засумували. Так,

розповідь про чернечий вінок посіяв у Ваших душах багато різних думок...Зараз я Ваші думки трішечки звеселю і розповім про вінок, який виплітають дівчата на зелені свята.

Дівчина 6-та: «Ой зав'ю вінки та на всі святки». Саме про такі вінки і піде розповідь?

Гол. бібліограф: Так, мої розумниці. Саме про **кличальні вінки** (Слайд) або їх ще називають **купальськими** (Слайд), хотіла Вам і розповісти.

Дівчина 5-та: Так ми знаємо, бо на Зелені свята, а саме на Івана Купала, виплітали не раз кличальні вінки. Це розкішні вінки із цілющих трав та польових квітів. Я знайшла вірш про такий вінок:

Віночок плетуть з васильку,
Конвалії, рути та м'яти.
Кануперу та чебрецю –
І все це потрібно зібрати!
З любистку – щоб любою быть,
На спогад плетуть з забуток.
Татарське зілля – на путь,
Шанують полин навіть люди...

Дівчина 4-та: Ой, дівчата, а я готуючись до наших фольклорних посиденьок прочитала легенду про вінок .І хочу зараз поділитися нею з Вами.

Легенда про вінок.

Йшла дівчина по калину. Зустрів її парубок та й каже: «Зніми вінок – моя будеш». Не веліла матуся знімати віночок, та парубок гарний, говорив красиво, ласкавий погляд зігривав серце. Зняла дівчина віночок, а парубок перетворився на страшного дідька і забавив її до себе. Тому не просто кажуть, що віночок не тільки прикраса, а й оберіг.

Гол. бібліограф: Прослухавши цю легенду, у мене є до Вас запитання: «Як ви гадаєте, що поєднає наш колектив і віночок?»

Дівчина 3-тя: Наш фольклорно-етнографічний колектив має назву «Оберіг». Судячи з легенди, віночок є теж оберіг.

Гол. бібліограф: Правильно. Але віночок, не тільки оберіг, а – це і «знавець душі». Він ще «знахар душі», бо в нього є чаклунська сила, що знімає біль і волосся береже. Мені дуже б хотілося, щоб роки прожиті в колективі «Оберіг» пройшли неда-

ремно, щоб Ви дорослішали і отримані знання про чудодійні обереги допомагали у вашому житті.

Дівчина 7-ма: Я читала, що вінки вважали надійним оберегом від всякої нечесті ось. До віночка впліталось багато різних квітів (Слайд). Переважна більшість із них широко використовувалась в народі як лікарські.

Гол. бібліограф: У народі жила наука плетіння вінка. Важливо було знати, як і коли плести, як зберегти квіти у вінку, яке зілля з яким має сусідити і т.п. Збирали квіти у певні дні й у певну годину в залежності від призначення вінка, при росі чи без неї. Категорично заборонялося вплітати до вінка листя і квіти «нечистого» зілля, як-от листя папороті, цвіт ягід, дурман, гірчицю, осот, та ін.

Ну, що ж настав час і я запрошую Вас, дівчата, до плетіння вінка. Під час плетіння ми будемо ділитися знаннями, хто що знає про квіти, стрічки, які бралися для плетіння віночка і далі переглядати Слайди, що ми підготували на наші фольклорні посиденьки. Беріть дівчата собі квіти, а я Вам розкажу ще одну цікаву інформацію.

(Дівчата беруть різні квіти)

Носити віночок починали дівчатка з трьох років (перші віночки їм плела мама). І для кожного віку був свій набір квіточок.

Перший віночок – для трирічної дівчинки плела мама, намочувала у росах і до скрині клала. У віночок вплітала чорнобривці, незабудки, барвінок, ромашки (Слайд). Кожна квіточка лікувала дитину: чорнобривці допомагали позбутися головного болю, незабудки та барвінок зір розвивали, а ромашка серце заспокоювала.

У чотири роки плівся інший віночок (Слайд). Усі кінчики пелюсток були вже розсічені, доплітався безсмертник, листочки яблуні. А для шестирічної доньки у вінок вплітали мак, що давав сон та беріг думку; крім того вплітали й волошку(Слайд). Для семирічної дівчинки плели вінок з семи квіточок(Слайд). І вперше вплітали квіти яблуні (Слайд). То був цілий ритуал, коли батько торкався вінком голівки і промовляв: «Мати – яблуне, дядино моя»... та прохав у неї здоров'я і долі дитини. А в'язали вінок з волошок і польового маку. Волошка – символ простоти і ніжності, мак вселяє надію. У центрі було гроно калини (Слайд)

– символ краси дівочої, далі квітки незабудки, барвінку, любистку, чорнобривців чи нагідок, безсмертника (Слайд).

Дівчина 8-ма: Ну, що, дівчата, розпочнемо велику справу і попросимо нас благословити, щоб у на все вийшло.

Гол. бібліограф: З Богом, дівчата!

Дівчина 1-ша: Беру деревій, бо знаю що йому належало найпочесніше місце. Ці дрібненькі, маленькі квіточки здалеку нагадують велику квітку, її в народі називають деревцем. Її влітали, як символ нескореності (Слайд).

(дівчата влітають у вінок деревій).

Дівчина 6-га: До деревію вплетемо безсмертник. Безсмертник у віночку – символ здоров'я, яких лікує багато хвороб, хоча на вигляд дуже скромний (Слайд).

(дівчата влітають у вінок безсмертник).

Дівчина 2-га: До віночка влітали барвінок (Слайд), бо вважали його символом життя, бо він має лікувальні властивості У барвінку купали немовлят, щоб вони росли здоровими і красивими. Весільний вінок плели з барвінку. Ним прикрашали коровай на весіллі. Узимку відваром барвінку лікувалися від застуди.

Гол. бібліограф: Сьогоднішня квітка барвінку не проста, а ще і поетична.

(Слайд)

Всю зиму бачив теплі сни
І сонцю слав привіт.
Я – синя квіточка весни.
Я – барвінковий край.

(Слайд)

Зелений килим на стежині
Я для весни зіткав.
І ніжні квіти сині – сині,
У нього повплітав.

(Слайд)

Надягну вінок з барвінку
Заплету червону стрічку
В свою косу зранку.
- Мамо, люба і хороша,
Глянь на мене, чи я схожа
На весну – веснянку.

Дівчина 1-ша: А я дівчата ,знаю таку загадку:« Все мороз поглишив, а мого цвіту не зайняв». Йдеться також про барвінок. Свою назву: той, перемагає – виправдовує і в боротьбі з різними хворобами, навіть такими важкими, як злоякісні пухлини. Зірваний на свято Успіня Пресвятої Богородиці, він здатний відганяти всляку нечисту силу від того, хто його носить при собі. Оберегає дім від блискавки і грому. У деяких селах дівчата на виданні ворожать на віночках з барвінку, а в букеті на любов. Вічнозелена барвінкова краса символізує тривалий і міцний шлюб. Вона оспівана в багатьох піснях і легендах.

Дівчина 8-ма: Ось, саме я Вам і розповім цю **легенду**. Діялось це тоді, коли турки і татари нападали на українську землю. Увійшли якомсь вороги в одне село і винищили там усіх людей. Лише один парубок та дівчина сховалися в лісі. Але їх знайшли бусурмани. Парубка люті вороги зарізали, а дівчину задушили. Ото з парубочої крові виріс барвінок у лісі, а губами дівчини полилася кров.

А інша легенда розповідає, що колись чужоземець побачив українську дівчину й дуже в неї закохався. Навіть, ставши перед Богом по смерті, попросив Творця пустити до коханої ще раз. І Господь повернув його на землю квіткою барвінку, який вився всюди, де ступала нога милої, а по смерті – виріс на її могилі.

Гол. бібліограф (Слайд): Барвінок називається хрещатим від слова «хрест», бо його стебла перехрещуються одне з одним. Листки зелененькі, продовгуваті, квіти блакитні, ніби зірки. В перекладі слово барвінок означає «перемагати». Тому ця квітка є символом хлопця. Це завжди вродливий, статний парубок. Як от в українській народній пісні «Несе Галя воду». Давайте, дівчата, заспіваємо цю чудову пісню.

(Дівчата влітають барвінок у вінок і співають пісню «Несе Галя воду»).

Дівчина 3-тя: Барвінковий край – так називають Україну (Слайд). Не знайдеться в Україні такого села чи міста, де б не було цієї рослини. Барвінок також є символом краси. здавна вважалося, що рослина дарує дівчині вроду. Дівчата колись на Україні вмивалися барвінковим відваром. «Десь ти мене, мати, в барвінку купала».

Дівчина 7-ма: Дівчата, а давайте всі вpletемо квіти вишні та яблуні, як символ материнської любові.(Слайд).

(Дівчата влітають квіти вишні та яблуні).

Гол. бібліограф: Калина у віночку – символ краси та дівочої вроди, символ нашої України. Правду каже прислів'я: «Без верби і калини немає України» (Слайд).

Калина – найулюбленіше дерево українців. Навесні вона квітує білим цвітом, а восени чарує всіх червоними гронами (Слайд).

Білий цвіт на калині,
Як фата на дівчині,
Білим цвітом
Калина рясна.
(Слайд).

Насіння калини нагадує собою полум'яне серце. Існує безліч легенд про сміливих дівчат, які вводили у ветрі монголо-татарські загони і там гинули від шабель ворогів, рятуючи рідні оселі.

Дівчина 8-ма: Легенди оповідають, що саме в крові цих самовідданих дочок нашого народу проросли калинові кущі. З того часу пишаються вони біля кожної хати. Дівчата, а давайте поруч з калиною вплетемо батіжок хмелю, бо він несе в собі значення розвитку молодого буяння в крові (Слайд). Вважають хміль – це весільна символіка. Як хміль в'ється, прикрашаючи свої пагони духмяними бурульками, так і хлопець має витись біля нареченої, бути готовим до одруження.

Дівчина 6-та; Дівчата, ми з вами знаємо багато пісень, де калина - символ української дівчини. Недаремно в народі кажуть: «Гарна дівчина, як калина». Давайте згадаємо одну з пісень про калину.

(Дівчата влітають калину і хміль у вінок і виконують пісню «Одна калина»).

Гол. бібліограф: Чорнобривці у віночок уплітали з найпершого вінка. Це квіти, ніби мамині руки – ніжні і теплі (Слайд). Тому, немає в Україні сільської хати, де б не сяяли чорнобривців, які милують нас з весни до пізньої осені (Слайд). Ці квіти ніби завжди усміхаються мамі, яка вічно заклопотана, ніби кажуть їй: «Усміхнися, мамо, ми твої – діти». У цих квітах – краса, простота, вічність.

Дівчина 5-та; Вважали що чорнобривці допомагають позбутися головного болю.

(Дівчата слухають пісню «Чорнобривці» і влітають квіти чорнобривців).

Дівчина1-ша:Чудова і гарна квітка ромашка (Слайд). Вона приносить не лише здоров'я, а й добробут. Цю квітку клали у першу купіль дівчинки, щоб вона була рум'яною. Вплітали її у віночок інколи з гроном калини, з вусиками хмелю, як символ гнучкості й розуму. (Слайд).

Гол. бібліограф: Ромашку у віночок не вплітали дуже довго, поки не дізналися, що вона не лише красива, а й сильна своїми лікувальними властивостями, дає людям здоров'я, доброту й ніжність, вплітають у віночок поряд з кетягами калини, яблуні та вишні. Ця рослина здавна шанується у нас в народі, вона оспівана в піснях і легендах. (Слайд). Зараз я, дівчата, розповім легенду про ромашку.

Легенда про ромашку.

У бідної жінки захворів син. Грошей на ліки в неї не було і вона ходила по степу і збирала всі рослини, які хто порадить.

Одного разу вона зустріла бабусю, яка несла в руках пучок білих пахучих квітів. Почувши про горе матері, бабусі їй квіти: «Зроби з них відвар і напої синочка». «А як же звуться ці квіти?» - як жінка. « як вилікується синок, то й назвеш їх ім'ям свого сина».

Хлопчика звали Романом, тож мати, напуваючи його відваром, промовляла: «Пий, синочку, ромашку і будеш здоровим».

(Дівчата влітають у вінки ромашки).

Дівчина 4-та: А я знаю ще одну легенду, тільки не про ромашку, а про **любисток і волошку** (Слайд). Говорять, що вони були птахами і вчили людей любити одне одного, бути щирими і відвертими. А коли померли ці пташки, то проросли квітами, пахучими рослинами – любистком та волошкою. У них чудові лікувальні властивості : ними миють волосся, освіжають хату, купують маленьких дітей. Тому ці квіти у віночку є символом людської відданості уміння бути корисними. Волошки синього кольору, ніби очі дівчини.

Гол. бібліограф: Здавна люблять у народі цю рослину, хоч і завдає вона мороки хлібороба. Волошки хоч і є гарним бур'яном, а хліборобів богині жнив Царері. Мовляв, їм немає

життя через постійне переслідування . Пожаліла богиня жнив ці польові квіти і сказала « Красуйтеся в оточенні трудівника – жита і люди шануватимуть нас і прикрашатимуть свої голови вінками з волошок».

Дівчина 2-га: А ще дівчата влітали вінок тільки з волошок і любистку (Слайд), його називають **віночок відданості**. Такого вінка дівчина дарувала коханому під час розлуки. Возив козак такий засушений віночок у шовковій хустині коло серця по далеких світах. Стільки б не носила його недоля по світу, він твердо знав, що його чекають, про нього пам'ятають, кохають, знають, що він повернеться живий – здоровий і свою кохану візьме за дружину. «Дай Боже вам такої злагоди і відданості, як у Любистка і Волошки» - благословляли у життя матері своїх дітей.

Основою вінка є волошки (Слайд), а поміж ними влітають квітучий любисток (Слайд). Про красиву дівчину говорять: «Вона така гарна, наче в любистку купана. Шкіра біленька, ніжна, коси шовкові». Існує повір'я, що любисток – це зілля, яким можна причарувати когось. Через це в народі називають його любчик, люби мене, приворотне зілля. Справді, коли розтерти листочок цієї рослини, відразу розіллються пряні пахощі. Волошки влітають у віночок як символ краси, здоров'я, сили. У **повному віночку** також сусідять волошка і любисток.

(Дівчата влітають у вінки волошки та любисток).

Дівчина 1-ша: У народі існує багато легенд про квіти. . Ось ще одна. Жили на світі хлопчик і дівчинка. Життя їх було веселим і безтурботним, бо зігрівала його любові ласка доброї і ніжної матері. Та неждано спіткало горе – померла матуся. Поховали неньку і zostалися сиротами. Щоденно ходять вони на могилу, благають матір, встати, бо важко живеться сиротами. Одного разу, побиваючись за матусею, побачили діти на могилі ніжну запашну квітку. Вони повірили, що з'явилась до них мати в образі квітки і назвали її **материнкою**. (Слайд).

Дівчина 4-га: Ніжна пелюстка **маку** (Слайд) несе в собі пам'ять роду. Дівчина, в сім'ї яких був загиблий, з любов'ю і сумом покладали на голову віночки із семи маків, присягаючи цим зберегти і продовжити рід. А взагалі мак у віночку з'явився дуже давно, у 16 – 17 ст. І він є не лише символом туги й печалі, а й дає сон й думку береже.

Гол. бібліограф; (розповідає легенду М. Стельмаха «**А мак цвіте**»). Вінок із червоних квітів – символ дівочої краси (Слайд). З квітучим маком порівнюють юнака – молодця. Незрілий мак дурманить голову, а тому став натяком на глупоту: «**Їж дурню, бо це з маком**». Мак має чарівну силу, яка захищає від усякого зла.

(Дівчата вплітають мак у вінки).

Дівчина 6-та: У вінок вплітають і квітку троянди (Слайд). В усі віки троянди здобували загальне визнання і захоплення людей. У наш час відомо понад десять тисяч сортів культурних троянд. Мабуть, жодній квітці не присвячено стільки легенд, переказів, поем, віршів і прозових творів, як трояндам. Та найбільш зворушлива легенда стародавніх римлян. Богиня мисливства Діана підстерегла Амура до дуже вродливої німфи на ім'я Роза. Діана підстерегла красуню, схопила її й кинула в гушавину дуже колючих кущів. Бідна німфа не могла вирватися з колючих гілок і, стікаючи кров'ю, померла. Коли Амур дізнався про долю своєї коханої, прибіг на те місце, гірко заплакав, схилившись над кущем. І сталося диво, колючі кущі ожили і зацвіли червоними пишними квітами. Ці квіти вважаються символом кохання і краси. Давайте біля троянди вплетемо мальву та півонію, бо вони є символами віри, надії, любові.

(Дівчата вплітають троянди, мальву, півонію у свої вінки).

Дівчина 5-та: Давайте, дівчата вплетемо у наші вінки **безсмертник** (Слайд). Бо він є символом здоров'я.

Гол. бібліограф: А знаєте, дівчата, що на Харківщині у віночок додавали пир'їнку з гуски (Слайд), попередньо змочивши її у зеленому розчині і обліпивши позолотою. Тож, вплетіть по пир'їнці, не пожалкуєте.

(дівчата за бажанням вплітають пир'я).

Гол. бібліограф: Український вінок, окрім безліч квітів, річками. обов'язково мав бути прикрашений стрічками. Люди вірили в їх магічну силу. Стрічки оберігають волосся від поганих очей. Вимірювалися вони довжиною дівочої коси і відрізали трохи нижче коси, щоб сховати її від злих очей. Кожна з Вас нарізала собі стрічок. В'язати стрічки слід у певній послідовності, це ціла наука. І сором був тій дівчині, у якої стрічки пов'язані

недбало або не за порядком. Дуже вдало Варлам Думко у своїм вірші поетично відобразив порядок в'язання стрічок.

Дівчина 1-ша: Найпершу у вінку – посередині – в'яжуть світло-коричневу стрічку – символ землі – годувальниці (Слайд).

Про це, юний друже, повинен мати
Коричнева стрічки – земля, наша мати.
Вона є єдина, вона найміцніша.

(Дівчата пов'язують коричневу стрічку).

Дівчина 2-га: Біля цієї з обох боків в'язали жовті стрічки – символ сонця (Слайд).

Ми хочемо, аби усі зрозуміли:
Ці жовті стрічки – наше сонечко миле.
Воно дає світло, дарує тепло,
Без сонця життя б на землі не було.

(Дівчата пов'язують жовті стрічки).

Дівчина 3-тя: За жовтими стрічками в'яжуться світло-зелені, темно-зелені – символ краси і молодості (Слайд).

Дві стрічки зелена й темно-зелена –
Це юність, краса. Це природи знамена.
Зелена трава і зелені листочки –
Дві стрічки зелені ми маємо в віночку.

(Дівчата пов'язують світло-зелені, темно-зелені стрічки).

Дівчина 2-га: За ними в'яжуть блакитні стрічки – символи неба і води (Слайд).

Дві стрічки: блакитна і синя, темніша –
Це небо і води. Хай будуть чистіші.
Дай Боже, щоб ми вберегли їхню суть.
Нам небо і води здоров'я дають.

(Дівчата пов'язують блакитні стрічки)

Дівчина 6-га: Далі в'яжуть червону стрічку – символ печалі та магичності (Слайд).

(Дівчата пов'язують червону стрічку).

Дівчина 4-га: З цією стрічкою в'яжуть жовто - гарячу – символ хліба (Слайд).

Оранжева стрічка – м'яка паляниця.
Це й колос жита, пшениці.
Дивись, як оранжева стрічечка сяє,
Рум'яна, як хліб нагадає.

(Дівчата пов'язують жовто - гарячу стрічку).

Дівчина 6-та: Далі в'яжуть фіолетову стрічку – символ мудрості, душевності(Слайд).

А ця фіолетова не означає,
Що людський ще надій не втрачає.
На те, що послухаємо розум і Бога,
На те, що щасливі ми будемо з того.

(Дівчата пов'язують фіолетову стрічку).

Дівчина 4-та: Малинова – символ душевності, щирості
(Слайд).

(Дівчата пов'язують малинову стрічку)

Дівчина 3-тя: Рожева – символ достатку.

Багатство й достаток – рожева ця стрічка.
Багатство пора вже нам мати за звичку.
Достаток з рожевої стрічки всміхатись –
Нам буде, як праці не будемо боятись (Слайд).

(Дівчата пов'язують рожеву стрічку).

Дівчина 1-ша: Біла – символ пам'яті про померлих...
(Слайд).

Якщо ми в вінок стрічки білі вплели,
То треба, щоб душу ви свою берегли.
Перлини душі ви збирайте в намисто,
Душа хай, як білі стрічки, буде чиста.

(Дівчата пов'язують білу стрічку)

Гол бібліограф: Ось і відбулося наше знайомство з українським віночком, красивим і загадковим, таємничим і відвертим, прикрасою й оберегом дівчини з малих літ аж до весілля. Нехай у серцях ваших прокинеться бажання більше дізнатися про наші звичаї, традиції та обереги. Дівчата, а що Вам говорять ваші вінки? На щастя чи на біду?

Дівчина 2-га: Та хіба ж можуть показувати на біду такі чудові віночки напередодні чудового студентського фестивалю. Звичайно, віночки вішують нам тільки радість перемоги!

Гол. бібліограф: Хочеться Вам, дівчата, подякувати, що були разом і плели собі віночки на долю, хай вони будуть щасливі і ви гарно виступите на фестивалі «Софіївські зорі», хай оберігають ваші душі, серця від зла, підлості, неправди. Хай бережуть ваше здоров'я, приносять силу, розум, щирість, сердечність. Хоча сплетені вами віночки, ви одягатимете тільки на

концерти, фестивалі, свята, але і до цих віночків необхідно ставитися з повагою. Дівчину завжди по віночку впізнають. Про це говорить таке народне прислів'я:

«Хто вміє віночок вити – той вміє життя любити»
(Слайд).